

Якість освіти! Якість роботи! Якість життя!

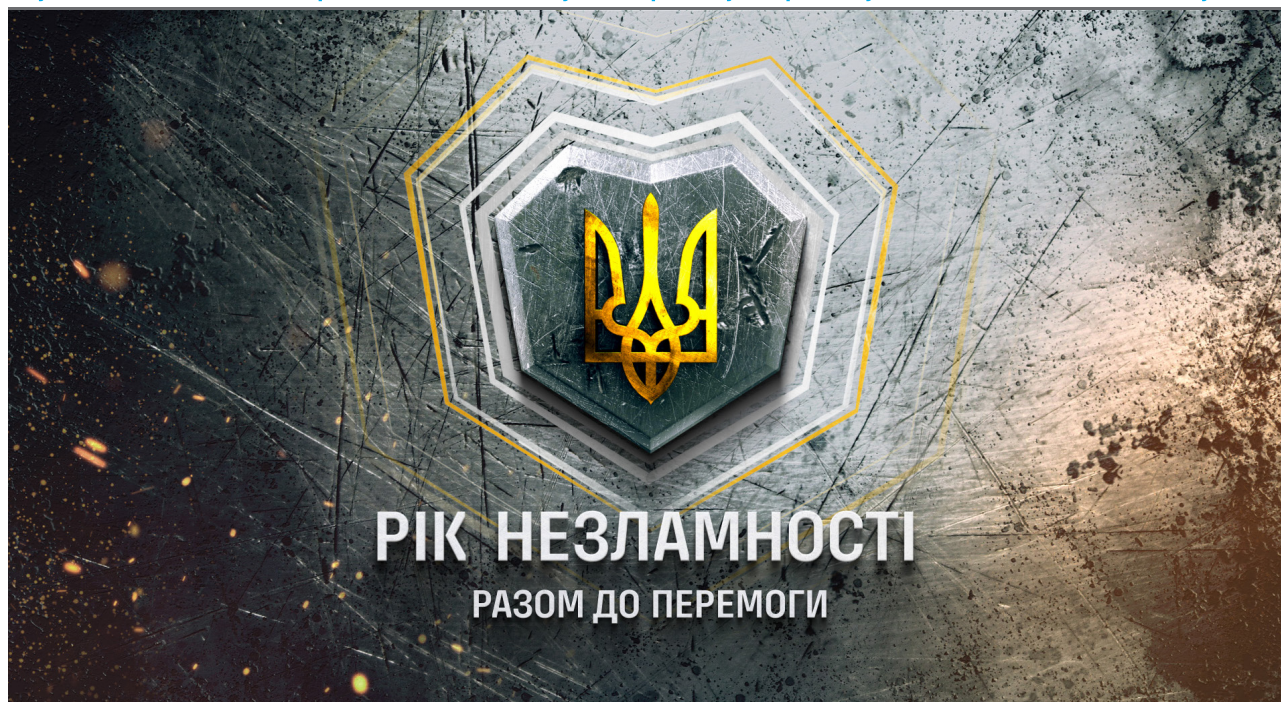

СЬОМІЙ ПОВЕРХ

РІК НЕЗЛАМНОСТІ

ТЕРИТОРІЯ СТУДЕНТІВ

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янука

Війна, на жаль, уже не сон...

Ти прокидаєшся посеред ночі від гучних сирен, які уже відлунням відбиваються у вухах. Через певний час все-таки вирішуєш встати й піти. Попереду довжелезний коридор із величезною кількістю дверей, пронумерованих за роками. Коридор темний, страшний. У кінці коридору видніється малесеньке віконечко з тьмяним світлом, наче світло в кінці тунелю, який проходить кожна душа перед смертю. Обдерті стіни, на яких навіть розміщені фото людей з дітьми, сім'єю, але більшість з них понівечені.

Отож... Перша кімната – 1932 р. Голодомор... Люди – це просто скелети, які покриті невиліковними ранами. Деякі позбавлені життя лежать попід плотами, останній раз вдихають повітря. Навпроти два чоловіки ділять ще теплу плоть собаки. Вози з мертвими людьми, яких везуть скидати у величезну яму. Ти зі страхом зачинаєш двері, і зіщулившись, намагаєшся забути побачене, але ні... Це викарбується в пам'яті назавжди.

Наступна кімната... 1 вересня 1939 р. Дим, пил, крики. Неочікувано для всіх почалась Друга світова війна. Люди пішли захищати інших, свою територію. Зустрічаються ще зовсім діти сімнадцяти років, які одразу після випуску зі школи опинились на фронті. Сидячи під деревом, натягнувши одну шинель на двох, сидять дві подружки, що разом захищають народ. А далі звуки гранат, що вибухають, і невинні, синхронні кроки воїнів. Ще далі видніється чорний дим, що доноситься з пагорба в мальовничому лісі в горах. Одні милуються краєвидами, а інші моляться Богу й просять, щоб їх помилували, не забирали життя невинних. Тихий крик... Ще сотню людей стерли з лиця землі... Двері в ці часи зачинились...

У тобі панує шалений страх. Зіниці зменшилися, лице та руки побіліли, по тілу скотилися краплі холодного поту. Але це ще не все, залишилися останні двері. Найстрашніші на вигляд з написом 2022 рік. Ти увійшов туди – і бачиш свою землю, яка, загорошивши

цнотливі крила пилом, оселилась на звалищі. І зараз нелюди копають для неї могилу, насолоджуючись процесом.

Далі почнеться найбільший жах у твоєму житті. Страх... Біль... Розчарування... Ці три слова характеризують реальність сучасного життя кожного українця. З 24 лютого ми почали помічати, що є пісні, які мають запах втрат. Ти вмикаєш їх, а вони пропалюють тебе наскрізь. Бачимо, як люди видавлюють з себе посмішку, щоб тримати бойовий дух. При цьому в них це прекрасно виходить. У когось руйнується життя, а вони зберігають внутрішній спокій. Здається, що вже нічого не може порушити цього спокою, але це лише здається!

Звернули увагу на те, що прощальні обійми найміцніші. Саме в такі chvíли важко відпустити один одного. Тепер знаємо як страшно згадувати той момент, коли останній раз чув голос людини, який більше ніколи не почувеш...

Вікторія Миронюк

Наші досягнення

**Народний ансамбль "Зорецвіт"
виборів Гран-прі**

Ансамбль народної пісні «Зорецвіт» ЦЕГВСМ МЕГУ нещодавно став учасником II

Всеукраїнського фестивалю «Весна іде – красу несе!» у рамках творчого проекту «Пізнай Україну через фестивальний рух». Творчий колектив під керівництвом Ірини Шевні виборов найвищу нагороду – Гран-прі у номінації «народний вокал».

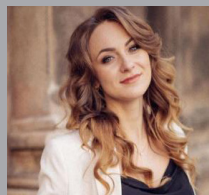
Студенти МЕГУ стали чемпіонами з баскетболу серед ВНЗ Рівненщини

У спортивній залі НУВГП 8 березня 2023 року пройшов чемпіонат з баскетболу (3x3) серед закладів вищої

освіти Рівненщини. Наші дівчата та хлопці продемонстрували вражаючі навички та командну гру, забезпечивши своєму університету звання чемпіона. Поединки були напруженими, але наша команда продемонструвала неперевершену гру на корті, здобувши безперечні перемоги в усіх зустрічах.

Науково-педагогічним працівникам МЕГУ присвоєно вчене звання

Відповідно до наказу МОН України № 185 від 20.02.2023 трьом науково-педагогічним працівникам

університету присвоєно вчене звання доцента. Вітаємо доктора філософії у галузі права Дерешанку Наталію Зеновіївну з присвоєнням вченого звання доцента кафедри кримінально-правових та адміністративно-правових дисциплін; кандидата педагогічних наук Шкабаріну Маргариту Андріївну з присвоєнням вченого звання доцента кафедри теорії і методики початкової освіти; кандидата юридичних наук Щербакіна Володимира Валерійовича з присвоєнням вченого звання доцента кафедри кримінально-правових та адміністративно-правових дисциплін

Представники МЕГУ відвідали конференцію у Хелмі

Проректор з організаційно-виховної роботи, соціальних питань й розвитку, кандидат психологічних наук, професор Наталія Терновик та декан факультету журналістики, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент Вікторія Золяк представили наш університет на

міжнародній конференції «Інтернаціоналізація та інновації як можливості для розвитку».

Захід відбувся у польському місті Хелм та зібрав у стінах конференц-зали представників різних видів діяльності, що прагнуть до розвитку своєї справи та переходу до трансграничної співпраці.

Конференція тривала два дні та мала насичену програму, що включала в себе не лише зустрічі в робочих колективах, але й регіональні та міжнародні презентації, у тому числі Маршалківського управління Люблінського воєводства та представників Уряду Республіки Польща й Канцелярії Прем'єр-міністра.

Також учасники конференції здійснили навчальні візити та B2B зустрічі у рамках супровідної програми.

Студенти факультету кібернетики гідно представили МЕГУ

Студенти факультету кібернетики спеціальності 121 Інженерія програмного забезпечення Орловський Данило (3 курс) та Мушин Марія (4 курс) гідно представили МЕГУ на Міжнародному конкурсі студентських наукових робіт "Black Sea Science 2023" у номінації "Інформаційні технології, автоматизація та робототехніка".

Незважаючи на участь вперше, наші студенти набрали 84 та 83,5 балів відповідно із 100 можливих. Рецензенти відзначили високий науковий

рівень робіт наших студентів. Робота Орловського Данила "Interactive learning platform with gamification elements" (керівник Юскович-Жуковська В.І.) та робота Мушин Марії "Application of the method of gradual formation of the set of target function values for programming the solving of combinatory optimization problems" (керівник Шпортько О.В.) визнані одними з найкращих та відібрані для опублікування в науковому фаховому журналі "Automation technological and business - processes".

Чергові свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір отримали науковці МЕГУ

Науковцями Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янука систематично проводиться робота з реєстрації авторського права на наукові твори.

Цього тижня свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір отримали професори кафедри кримінально-правових та адміністративно-правових дисциплін Міжнародного економіко-гуманітарного університету

імені академіка Степана Дем'янука Андрій Боровик та Іван Богатирьов.

Почесний нагрудний знак «За сприяння війську» отримала випускниця МЕГУ

Випускниця нашого університету Оксана Мартинюк отримала

почесний нагрудний знак «За сприяння війську» від головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного. Вже багато місяців Оксана займається волонтерством та очолює Добровільне об'єднання громадян «Жінки на підтримку армії. Шепетівка».

На рахунок випускниці вже чимало нагород, оскільки з початку повномасштабного вторгнення її діяльність тісно пов'язана із допомогою армії. Лише за минулий рік Оксана отримала Почесну грамоту від обласної ради за волонтерську діяльність, Подяку від міського голови Віталія Бузиля, Подяку від командування і особового складу 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого, медаль «За гідність і патріотизм» від Всеукраїнського об'єднання «Крайна».

Студенти факультету ЗФКС долучилися до проведення чемпіонату

Здобувачі третього курсу спеціальностей 014 Середня освіта Фізична культура та 017 Фізична культура і спорт із допомогою керівника практики, кандидата наук з фізичного виховання і спорту, доцента Вікторії Романової долучилися до організації та проведення зимового чемпіонату Рівненської області з плавання серед юнаків. Змагання відбулося в плавальному басейні ДЮСШ №3, учасниками стали понад 160 вихованців спортивних закладів регіону. Тренерує на

практиці зуміли не лише застосувати здобуті в стінах університету теоретичні знання через проведення уроків, але й використати їх на практиці під час активної допомоги у реалізації масштабного спортивного проекту. Маючи можливість зустрітися із великою кількістю учасників змагання, не забули студенти й про профорієнтаційну роботу. На власному прикладі тренерує показали якість освіти в МЕГУ та запросили майбутніх абітурієнтів до лав студентів нашого університету.

Наші досягнення

Подяку від Національного олімпійського комітету отримав викладач МЕГУ

Сьогодні під час Асамблеї Відділення Національного олімпійського комітету України в Рівненській області відзначили старшого викладача кафедри оздоровчих спортивно-педагогічних дисциплін Юрія Гарієвського. Під час підбиття підсумків роботи за 2022 рік члени Асамблеї високо оцінили внесок Юрія Георгійовича та вручили подяку НОК України за внесок у розвиток олімпійського руху.

Міський голова Рівного відзначив студентів МЕГУ стипендіями

Сьогодні студенти МЕГУ отримали документи про присвоєння стипендії від Виконавчого комітету Рівненської міської ради.

Від нашого університету до програми потрапило двоє студентів: Людмила Жук, студентка 2 курсу факультету журналістики, спеціальність 061 Журналістика та Ілля Заречанський, студент 3 курсу факультету кібернетики, спеціальність 121 Інженерія програмного забезпечення.

Стипендіати отримуватимуть кошти впродовж року у рамках Програми підтримки молоді, що заохочує молодих людей вчитися та залишатися у своєму місті.

Студент факультету кібернетики МЕГУ виграв Гран-прі

Студент першого курсу факультету кібернетики Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука Олександр Антикало здобув Гран-прі в номінації «Художнє читання» на II Всеукраїнському фестивалі «Весна іде – краса несе».

Річниця війни: як змінилося життя

Ранок 24 лютого змінив усе в моєму житті і розпочав новий етап. Українська нація в цей день прокинулася в боротьбі за свободу держави, адже на українські землі градо м впала війна.

Усі метушилися, бігали, збирали речі і тривожні валізки. З кожною тривогою навкруги відбувалася паніка. Згодом я почув звуки винищувачів над містом. Вирушаючи дорогою до бабусі, побачив колони української техніки, на якій військові їхали обороняти столицю. Настало повне усвідомлення того, що відбувається.

У перші дні, прокидаючись, одразу моніторив новини та займався з командою кіберфронту атаками на сайти рашистів. Так минав день, так я засинав. Але криз ці втому було відчуття мого долучення до найважливішої місії сьогодення – протистояння та опору агресорам. З часом зумів зорієнтуватись і зайнятися тими буденними справами,

у яких є потреба кожного з нас. Час дуже швидко летить, але коли у твоїй країні війна, місяці та години зливаються в єдине ціле – вічність.

Сьогодні запитую себе: «Наскільки я змінився за цей рік?» Думаю, що став більш морально стійким. Перехід у нове життя під час війни загартував моє розуміння багатьох речей. Кожен з нас по-різному переживає ці події. Усе залежить від особистої інтерпретації. Я з кожним днем сприймаю тло реальних подій, як суму моментів, які творять історію

державності для наступних поколінь. Ми можемо вибрати, як будувати своє майбутнє, незалежно від того, що відбувалося в минулому. Потрібно лише зосередитися на тому, щоб рухатися вперед і не чіплятися за те, що неможливо повернути.

Все ж за цей час я обрав для себе вступ на факультет журналістики. Хочу реалізувати себе на інформаційному фронті. Переконаний: якщо протидіяти дезінформації, приймати рішення і діяти в медіа – це наблизить день нашої перемоги.

Кожного разу продовжую донати, бойкотую російські товари та музику, скаржусь на пропаганду в соцмережах і намагаюся жити всупереч спробам ворога зламати нас. Рік минув швидко, як хвилина, але, якщо його почати розбирати по днях, він виявиться безкінечним: настільки щільно він нашпигований подіями. Ми ніколи не будемо вже тими, якими були до 24 лютого 2022 року.

Попри усі жахіття та випробування під час війни, я побачив справжню силу нашого народу. Попереду ще багато випробувань, але наша єдність і взаємодопомога – це те, що допоможе нам вистояти!

Віталій Карпець

Мій рік війни

Війна... Так багато слів, які хочеться сказати, як це було для мене, однак вдається складно. Слова мої, як слоники з мультфільму «Як Петрик П'яточкін слоників рахував», розбігаються увсебіч. Зараз, озируючись у минуле, розумію, що було нелегко. Важко прокидатися посеред ночі, через звуки вибухів, важко бачити дітей, в яких відняли безтурботне дитинство, важко усвідомлювати, що кожний день, чи навіть годину хтось віддає своє життя за перемогу. Усі проблеми пов'язані зі світлом, їжею, теплом здаються такими нікчемними на фоні загиблих. І крім жалю до близьких, воїнів моє серце нічого не відчувало.

У пам'яті зринають перші дні, і пригадую, що тривожну валізу я зібрала тільки через два тижні від початку бойових дій. Можливо, я не усвідомлювала наскільки загроза є реальною? Знаходячись доволі далеко від лінії фронту, важко прийняти наскільки все серйозно. Зізнаюсь, що в голові постійно пролітали думки на кшталт «Вони далеко, а я тут».

З перших тижнів вторгнення в нашу державу, у мене виникла гостра потреба знаходитись в курсі подій,

останніх новин, які круtilися навколо України. Не буду згадувати скільки разів не тільки наштовхувалась, а й вірила фейкам. Новини в цей період варто особливо ретельно обдумувати, не слід втрачати пильність. Все ж такі сучасна війна – гібридна, отож інформаційний простір теж своєрідна лінія фронту.

Задумавшись про 2022 рік, усвідомлюю скільки важких подій довелося нам колективно прожити. Ці дванадцять місяців морально виснажили. Але занурюючись глибше у реальність, приходить розуміння, що саме боротьба за життя усім народом є потужним каталізатором на шляху до нового життя. Як ніколи рідна мова та культура сьогодні для кожного українця, має зовсім інше звучання, нагадала наскільки важливим елементом самобутності є.

Довго шукаючи хоч якийсь позитивний момент, зрозуміла, що ми не лишилися сам на сам з цією бідною, весь світ підтримує нас. І це надихає мене. Мій внутрішній голос говорить, що, цей рік лише складний етап, який надає унікальний досвід. Я, як і більшість, втомилась боятися майбутнього. Хоч кажу, що важко, що втомилась,

проте я буду боротися. Ми, українці, не опускаємо руки!

Довгалоук Віта

Той тривожний ранок, який ніхто з нас не забуде

24 лютого 2022 року – звичайний ранок, який розпочався з того, що я зайшла в месенджер, аби перевірити нові повідомлення. Ввімкнувся телефон, і перше повідомлення, яке я побачила – це смс від близької мені людини «Війна почалася». Спочатку зовсім нічого не розуміла. Де почалась? Коли? Як? Стільки запитань було в голові. І так декілька хвилин. Лише потім до мене прийшло розуміння дійсності. Почалася страшна паніка. Розбудила всю свою сім'ю, щоб розповісти про це.

Наступні декілька місяців минали, як один. Щодня моніторили новини, ділилися думками, переживаннями, волонтерили необхідними речами людям, які цього потребують, плели сітки. Кожен допомагав, чим тільки міг. Ми розуміли, що їхати за кордон ми не хочемо і будемо вдома стежити за всім, що відбувається. Новини слухали цілодобово, під час сигналів повітряної тривоги спускалися до підвалу. Це були жахливі перші дні,

незнаєш що робити, як діяти, у голові безліч думок, сприйняти нову реальність було дуже важко.

Після року війни я стала менше панікувати, і під час тривог також, хоча в ці моменти завжди боляче за

людей, які більше не зможуть побачити своїх рідних, поговорити чи просто обійняти їх... Дуже хочеться допомагати цим сім'ям, щоб хоч якось зменшити біль втрати. Бракує слів, щоб описати що відчуваю.

І ось настала річниця. Рік боротьби за свободу і право жити на власній землі. Рік втрат. Рік страждань, який хочеться стерти з пам'яті і повернути буденне мирне життя, таке, яке в нас усіх було. За цей час зрозуміла: наскільки я захоплююсь українцями, їхнім волелюбством, бажанням жити. Ми дуже сильний і міцний духом народ. Маю надію, що все найближчим часом закінчиться, і ми будемо святкувати нашу перемогу. Ця війна об'єднала нас, навчила цінувати все, що дається в житті, любити свою країну. Ми стали справжніми патріотами. Вічна пам'ять тим, хто поклав своє життя за нас. Я дякую за ще один прожитий день.

Слава Україні! Героям Слава!

Юлія Пагуба

Війна стала важким потрясінням, яке змінило МОЄ ЖИТТЯ

Усе почалося ще до того жахливого дня – 24 лютого. Можливо, за тиждень, чи навіть за два, вже не пригадаю. Кожен день впродовж того часу був звичним: навчання, домашні справи, відпочинок. Єдине, що вибивалося з буденного життя, було те, що вдома вже був підготовлений цілий запас харчів, засобів для гігієни, тривожні валізи, та навіть невеличке укриття надворі. Мозок зберігав і водночас вперто намагався ігнорувати застереження, що звучали з кожного кутка. Бо не хотілося вірити, що росія може вдертися в мій дім, мою країну та почати «визволення» мою родину від мирного життя.

24 лютого о п'ятій ранку російські війська здійснюють повномасштабний наступ. Рашисти завдали підступні удари по цивільних, знищують евакуюційні центри, обстрілюють зелені коридори, скоюють військові злочини, розраховуючи на швидку перемогу «за три дні». Добре пам'ятаю перші хвилини після пробудження: тато стоїть навпроти вікна і вдихається в сторону лісу, за яким в небо тягнеться густий чорний дим. Він мовив лише два слова: «Війна почалася». Що робити? Як діяти? Навіть у найстрашніших жа-

хиттях важко уявити цю картину. Але такою була справжня реальність. На жаль, в цьому світі трапляються речі, над якими ми не владні. Війна, яку ми вимушені були зустріти того зимового ранку, є саме такою.

Війна перевернула життя з ніг на голову. Після тижня апатії з'явилася думка про те, що так далі не можна жити. Сльози нехай продовжують литися, але вже менше – потрібно почати допомагати людям довкола, підтримувати один одного, а не закриватися в собі. І так триває місяцями...

Найбільш несподіваним і неприємним було усвідомлення того, що до такого життя за декілька місяців призвичаївся. Мене вже не лякають сирени, я не дивуюся звукам вибухів. Це стало новою буденністю. Проте гнів продовжує кипіти, а ненависть зростає. І одне приносить радість: я можу продовжувати жити так, ніби нічого і не сталося: гуляти з друзями, ходити на навчання, спокійно займатися улюбленими справами, бо до нас не дійшли ворожі війська, не лунають постріли за вікном. Цей факт викликає як світлу надію на перемогу і гордість за наших захисників, так і відчуття провини. Чому? Сама й не знаю. Напевно тому, що за цей рік вдалося позна-

йомитися з десятками людей, домівок чийх скоріш за все вже немає, а я не можу ніяк допомогти чимось більшим, окрім як слів підтримки.

Ми не знали, що робити, але не здавалися і надіялися. За цей час прийшло розуміння, що в житті, навіть настільки технологічно та технічно оснащеному, ключовою лишається духовність: віра в людські цінності, в самого в себе, в Бога. Тепер вислови «згуртованість», «взаємодопоміжність», «національна єдність», як ніколи близькі кожному з нас. З початком війни ми усвідомили себе незламною та нескореною нацією, стали єдиними у спільній ідеї: усі працюють задля перемоги над ворогом. Саме тому сьогодні ми – воїни, які завзято боронять свою волю та землю попри те, що звичне життя руйнується на очах. Кожен українець на своєму фронті самовіддано воює за свою Україну, виконуючи місію водія, журналіста, хакера, волонтера. Так ми боронимо свою незалежність. Найбільша мрія сьогодні – це вільна Україна і щасливі люди. Сподіваюся, що саме цього року, це стане реальністю.

Вікторія Лисик

Турнір юних журналістів продовжується

служений журналіст України Віктор Мазаний.

До заходу долучилися школярі та їхні наставники, що активно приймають участь в Турнірі, який ініційовано на факультеті журналістики ще в першому навчальному семестрі. Знані журналісти дали детальні рекомендації щодо створення конкурсних робіт та їх покращення.

Цьогоріч учасники працюють над творчими доробками у шести номінаціях: написати про воїна, який воював чи воює у лавах ЗСУ; записати розповідь дружини воїна, який перебуває у лавах ЗСУ на фронті; записати розповідь матері про сина, який воював чи воює у лавах ЗСУ; створити відеофільм на довільну тему; написати запитання до майбутнього інтерв'ю із солістом гурту «Антитіла», воїном ЗСУ Тарасом Тополею. (Переможець одержить можливість провести інтерв'ю (онлайн) із Тарасом Тополею); оформити сторінку в соціальній мережі та здійснити її інформаційне наповнення.

Нагадаємо, що Турнір проводиться вдруге, оскільки наприкінці минулого навчального року школярі з усієї області вже долучалися до творчої співпраці та зробили перші кроки у журналістський факх.

Нещодавно на факультеті журналістики Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука відбувся черговий майстер-клас другого обласного конкурсу Турнір юних журналістів. Провели захід голова

Рівненської обласної організації Національної спілки журналістів України, заслужений журналіст України Дмитро Тарасюк, декан факультету журналістики, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент Вікторія Золяк, доцент, за-

Міжнародну науково-практичну конференцію проведено у стінах МEGУ

14 березня 2023 року у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті імені академіка Степана Дем'янчука організовано та проведено міжнародну науково-практичну онлайн конференцію: «Актуальні проблеми протидії корупції в Україні в умовах воєнного стану».

Участь у конференції в онлайн-режимі прийняло понад 50 вчених-юристів з понад 12 навчальних закладів з України, Чехії, Молдови, Польщі та Словаччини.

За результатами роботи конференції підготовлено збірник тез доповідей її учасників. Кожному учаснику вручено відповідний сертифікат.

На Школу лідера МEGУ завітав бойовий медик

Сьогодні студенти та викладачі Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука зустрілися із Михайлом Ковальчуком, бойовим медиком, фахівцем з фізичної реабілітації, випускником МEGУ. Співорганізаторами заходу виступили відділ організаційно-виховної

роботи, соціальних питань й розвитку МEGУ та Асоціація випускників університету. Зустріч відбулася у рамках реалізації проєкту Школа лідера.

Випускник розповів про свій професійний шлях та власну наполегливість у тому, щоб реалізувати себе як фахівця.

Звісно ж, не змогли оминати й питання особливостей роботи бойового медика. Найважчим було пояснення військових стандартів роботи в умовах бойових дій саме з урахуванням специфіки війни в нашій державі станом на зараз. Детально розповів пан Михайло і про алгоритми допомоги пораненим на полі бою.

Вичерпно обговорили етапи реабілітації військових, що були визволені з полону. Не закінчувалися й питання щодо побуту військових та ситуацій з практики.

Не забули й про університетські спогади, які гість згадував із посмішкою та теплотою.

У МЕГУ вшанували пам'ять Кобзаря

Професорсько-викладацький склад та працівники Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука записали відеоролик «Вірші Кобзаря, які має знати кожен українець». Присвята Дню народження Тараса Шевченка із декламацією віршів пройшла у стінах МЕГУ. Віршували найбільш близькі до серця кожного оповідача твори великого народного поета, що назавжди зайняли особливе місце в душі кожного українця.

Дякуємо Кобзарю за його твори, що надихають жити та працювати задля перемоги!

На факультеті журналістики продовжується Кузня професій

На факультеті журналістики відбулася пресконференція із відомим телевізійним журналістом, випускником факультету журналістики МЕГУ Володимиром Миколайчуком. Захід пройшов у рамках продовження запущеної ініціативи «Кузня професії від випускника», що розпочалася кілька років тому.

Гість із радістю зустрівся з викладачами та студентами, оскільки із виключною теплотою згадує свої студентські роки та лагідно заздрить

широким можливостям, які мають майбутні журналісти зараз.

Пан Володимир поділився зі студентами досвідом роботи у сфері тележурналістики та розказав про труднощі у майбутній професійній діяльності. Зауважив виключно важливість розуміння кореспондента з оператором та навів приклад з власного досвіду. Детально розповів про процес вибору теми сюжетів та важливість вміння журналіста постійно перебувати в контексті та шукати цікаві історії з різних джерел.

Учасники зустрічі обговорили зміни, що відбулися в українській журналістиці з початком повномасштабного вторгнення та з якими труднощами довелося стикнутися кореспондентам у минулому році.

Також не оминули запитання про сьогодишню діяльність команди телеканалу «Україна», їх про роботу над організацією трудового процесу в нових умовах.

Зокрема, студенти змогли отримати відповіді на усі запитання, а також засвоїли змістовні поради щодо роботи у сфері телевізійної журналістики.

Творчий вечір на підтримку ЗСУ зібрав значний донат

Знаний український актор, музикант та співак Роман Мацюта провів творчий вечір на підтримку ЗСУ. Співорганізаторами заходу виступили Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука та Благодійний фонд «Підтримай своїх».

Творчий вечір стартував у атмосферному рівненському пабі «Сталева гора» та привернув увагу не лише працівників університету та студентів, але й пересічних громадян, які зацікавилися можливістю не просто задонатити на потреби ЗСУ, але й гарно провести вечір.

Результатом суботнього дійства став не тільки значно кращий настрій усіх гостей творчого вечора, але й вагома сума у 23650 гривень, передана на потреби ЗСУ.

Участь у Всеукраїнській студентській науково-практичній конференції

28 лютого 2023 року здобувачі вищої освіти факультету журналістики МЕГУ взяли участь у Всеукраїнській студентській науково-практичній конференції «Не розум від книг, а книги від розуму створились», присвяченій 300-літтю від дня народження Григорія Сковороди – філософа, письменника, просвітителя, яка відбулася в Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка.

У своїх доповідях («Концепт людини у філософському осмисленні Григорія Сковороди», здобувачі першого (бакалаврського) рівня вищої освіти порушили проблеми багатогранної творчості Григорія Савича Сковороди в контексті європейської літературної традиції і філософської думки. Наукові доповіді, ґрунтовні виступи та плідні дискусії учасників конференції простежили зв'язок між спадщиною українського філософа і актуальними проблемами, які постають перед українським суспільством сьогодні.

Шануймо мову над усі боги, якщо ми хочем зватися народом

Мова – ознака національної ідентичності, у мові – дух і сила нашого народу. Вона дивує й захоплює багатством словника, безмежністю форм, красою в душі моєї країни, чаруючи світ милозвучністю та мінливістю настроїв. У рідному українському слові таїться мудрість віків і пам'ять предків. Сьогодні ми чуємо героїчний вигук хоробрих воїнів в переможну годину, які боронять нашу державу.

У наш час мову можна вважати кордоном. Якщо відібрати рідне слово – втрачається єдність серед суспільства. Масовий перехід на українську, дерусифікація інформаційного простору свідчать, що багато громадян переосмислили та усвідомили важливість національного самовизначення й через

мову. На мою думку, за увесь цей час і український народ, і наша мова загартувалися так, що це уже нікому не вдасться. Головне, аби українці й далі об'єднувалися у справі збереження своїх цінностей. Адже боротьба за рідну мову продовжується тисячоліттями.

Для мене українська — це не тільки засіб спілкування, це ще й святиня, яку треба оберігати все життя. Недарма Володимир Сосюра наголошує «Яке прекрасне рідне слово! Воно – не світ, а всі світи». Тому кожен громадянин нашої держави може володіти кількома мовами, залежно від його здібностей, нахилів і прагнень, але найкраще, найдосконаліше має володіти, звичайно, рідною мовою.

Віталій Карпець

Найбільше і найдорожче добро кожного народу - це його мова, та жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя і свої сподіванки, розум, досвід, почування

(Панас Мирний)

Мово моя калинова, наче неньки рідна колискова...

Українське слово виплекане, спрагле до свободи й залите кров'ю власного народу. Але навіть глибокі й, здавалося, смертельні рани гоїлися, а могутній дух незламного народу тільки процвітав.

Нас морили голодом, нас розстрілювали, у нас забирали усе! Та

одного ці засліплені почуттям власної «величі» кати не зможуть відібрати ніколи: душу, що горить ясною надією на краще майбутнє.

Ця надія закладається в кожному з нас ще з колиски. Немовля чує пестливі слова від батьків, а з часом самотійно їх повторює. Ці слова сповнені по-

чуттями, які українська мова ввібрала в себе. У ній відображається гомін лісів, мелодійний спів птахів, тепло сонця, життєдайність річок і землі.

Така вона, наша рідна мова – найвеличніша духовна коштовність, у якій український народ звеличує себе, якою являє світові найцінніші набутики свого серця і мудрості, передає з покоління в покоління досвід, культуру і життєдайні традиції. Наша мова – це та таїна, яка робить народ народом і увінчує найтонші порухи його душі.

Упродовж віків український народ творив і шліфував свою мову, заносючи в мовну скарбницю переплавлені в ніжній душі, добірні перлини пізнання, почуття, мрії. Але як же часто ці віки були сповнені важкими випробуваннями на міцність, життєздатність моєї рідної мови!

Мова вмирала й поверталася до життя. Сьогодні вона нарешті почала відчувати піднесення. І ми, народ, що називає себе українцями, повинні будь-що зберегти це величне натхнення. Бо тільки так ми маємо право гордо називати себе народом України!

Вікторія Лисик

Студентська газета Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука

Наша адреса:
м. Рівне, вул. акад. С. Дем'янчука, 4
т. (098) 866-80-22; e-mail megu.edu.ua

Відповідальний за випуск: Вікторія Золяк
Верстка: Антоніна Зубарець
Літературний редактор: Валентина Миронюк